ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 3ης Οκτωβρίου 1997 *

Στην υπόθεση Τ-186/96,

Mutual Aid Administration Services NV, εταιρία βελγικού δικαίου, με έδρα την Αμβέρσα (Βέλγιο), εκπροσωπουμένη από τον Ian Tritsmans, δικηγόρο Αμβέρσας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του René Faltz, 6, rue Heinrich Heine,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από την Blanca Vilá Costa, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένη στην Επιτροπή, και τον Hubert van Vliet, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα καταβολής στο ακέραιον του τιμήματος για τη μεταφορά φρουτοχυμών και μαρμελάδας φρούτων που διατέθηκαν δωρεάν στους πληθυσμούς της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, C. P. Briët και A. Potocki, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς

1 Το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1975/95, της 4ης Αυγούστου 1995, για δράσεις δωρεάν προμήθειας γεωργικών προϊόντων για τους πληθυσμούς της Γεωργίας, της Αρμενίας, του Αζερμπαϊτζάν, της Κιργιζίας και του Τατζικιστάν (ΕΕ L 191, σ. 2), με σκοπό να βελτιώσει τις συνθήκες εφοδιασμού των πληθυσμών αυτών. Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού ορίζει ότι οι δαπάνες μεταφοράς καθορίζονται με διαδικασία διαγωνισμού ή με διαδικασία απευθείας ανάθεσης.

2 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 2009/95, της 18ης Αυγούστου 1995, για τη θέσπιση διατάξεων που εφαρμόζονται για τη δωρεάν προμήθεια γεωργικών προϊόντων που κατέχονται στα αποθέματα παρέμβασης και προορίζονται για τη Γεωργία, την Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν, την Κιργιζία και το Τατζικιστάν, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) 1975/95 του Συμβουλίου (ΕΕ L 196, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 2009/95), η Επιτροπή καθόρισε τους κοινούς όρους συμμετοχής στους διαγωνισμούς εκτελέσεως των προμηθειών καθώς και τις υποχρεώσεις των αναδόχων.

3 Ειδικότερα το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', σημείο 1, του κανονισμού ορίζει ότι η προσφορά των διαγωνιζομένων πρέπει να περιλαμβάνει το ή τα συνολικά ποσά, εκφρασμένα σε ECU, για το σύνολο της προμήθειας ή μιας παρτίδας (καθαρό βάρος) και το ποσό σε ECU ανά τόνο (μικτό βάρος) που προσφέρονται για κάθε προορισμό.

4 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού η Επιτροπή αναθέτει την προμήθεια με βάση την προσφερομένη τιμή και τα άλλα στοιχεία που εγγυώνται την παράδοση της προμήθειας σε καλή, από τεχνική και υγειονομική άποψη, κατάσταση καθώς και την τήρηση των οριζομένων προθεσμιών.

5 Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού, ο ανάδοχος φέρει, εκτός από την περίπτωση ανωτέρας βίας, όλους τους κινδύνους που μπορεί να διατρέξουν τα εμπορεύματα, ιδίως της απώλειας ή της φθοράς, μέχρι το στάδιο που έχει ορισθεί για την προμήθεια.

6 Τέλος, το άρθρο 12, παράγραφος 5, του κανονισμού προβλέπει ότι, σε περίπτωση που σημειωθεί καθυστέρηση στην παραλαβή ή στην παράδοση των προϊόντων από τον μεταφορέα, καταπίπτει η προβλεπομένη εγγύηση μέχρι ποσού 0,75 ECU ανά τόνο και για κάθε ημέρα καθυστερήσεως, το ποσό δε αυτό αυξάνεται σε 1 ECU ανά τόνο από την ενδέκατη ημέρα καθυστερήσεως.

7 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 228/96, της 7ης Φεβρουαρίου 1996, για τη δωρεάν προμήθεια χυμού φρούτων και μαρμελάδας στους πληθυσμούς της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν (ΕΕ L 30, σ. 18, στο εξής: κανονισμός 228/96), η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό για την προμήθεια 1 000 τόνων χυμού φρούτων, 1 000 τόνων συμπυκνωμένου χυμού φρούτων και 1 000 τόνων μαρμελάδας φρούτων.

8 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού ορίζει ότι η προμήθεια περιλαμβάνει την παράδοση του εμπορεύματος, ως ελεύθερου επί του πλοίου, στοιβαγμένων πάνω στο πλοίο, με ρυθμό φορτώσεως τουλάχιστον 500 τόνων ημερησίως και ότι η συσκευασία των προϊόντων πρέπει να είναι σύμφωνη με τις προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού.

9 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 472/96, της 15ης Μαρτίου 1996, για τη χορήγηση αλευριού μαλακού σίτου που προορίζεται για τους πληθυσμούς της Γεωργίας, της Αρμενίας, του Αζερμπαϊτζάν, της Κιργιζίας και του Τατζικιστάν (ΕΕ L 66, σ. 4), η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό για την προμήθεια δεκαέξι παρτίδων αλεύρου μαλακού σίτου.

10 Τέλος, με τον κανονισμό (ΕΚ) 449/96, της 12ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη μεταφορά για τη δωρεάν προμήθεια στην Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν φρουτοχυμών, μαρμελάδας φρούτων και αλεύρου μαλακού σίτου (ΕΕ L 62, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 449/96), η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό για τη μεταφορά 2 000 τόνων φρουτοχυμών, 1 000 τόνων μαρμελάδας φρούτων και 800 τόνων αλεύρου μαλακού σίτου, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 2009/95.

11 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 449/96, τα έξοδα αφορούν την παραλαβή και τη μεταφορά με κατάλληλα μέσα έως τους τόπους προορισμού, ήτοι το Beiuk-Kesik στο Αζερμπαϊτζάν και το Airum στην Αρμενία, εντός των προβλεπομένων στο παράρτημα Ι του κανονισμού προθεσμιών. Σύμφωνα με το παράρτημα αυτό, τα εμπορεύματα πρέπει να παραδοθούν στις οριζόμενες ημερομηνίες στους λιμένες Πότι ή Βατούμ (Γεωργία) και στη συνέχεια η μεταφορά πρέπει να γίνει σιδηροδρομικώς με τίμημα ανά τόνο που συμφωνήθηκε κατ' αποκοπήν μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών της Γεωργίας και δημοσιεύθηκε στο παράρτημα V του ιδίου κανονισμού.

12 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 449/96 παραπέμπει στο παράρτημα Ι του κανονισμού 228/96 όσον αφορά την περιγραφή της συσκευασίας για τους φρουτοχυμούς και τις μαρμελάδες φρούτων και ορίζει ότι ο υποβάλλων προσφορά για τη μεταφορά έχει την ευθύνη να ενημερωθεί από τους παρασκευαστές των προϊόντων για τις τεχνικές λεπτομέρειες των υλικών που χρησιμοποιούνται και των δυνατοτήτων στοίβασής τους στο πλοίο, ιδίως ως προς την τοποθέτηση της μιας συσκευασίας πάνω στην άλλη.

13 Τέλος, το άρθρο 1, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 449/96 ορίζει ότι ο ανάδοχος της μεταφοράς υποχρεούται να επιστρέψει στην Επιτροπή, μετά το πέρας προθεσμίας πέντε ημερών από τις ημερομηνίες κατά τις οποίες τα προϊόντα έπρεπε να ήσαν διαθέσιμα στους λιμένες φορτώσεως, τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε η Επιτροπή για την κάλυψη όλων των δαπανών που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο 4, του κανονισμού 2009/95.

Ιστορικό της διαφοράς

14 Στις 22 Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή κατακύρωσε στην ιταλική επιχείρηση Trento Frutta το μεγαλύτερο μέρος της προμήθειας φρουτοχυμών και μαρμελάδας φρούτων, η οποία προκηρύχθηκε με τον κανονισμό 228/96. Ποσότητα 500 τόνων φρουτοχυμών κατακυρώθηκε στη γερμανική εταιρία Loma.

15 Στις 21 Μαρτίου 1996, η Mutual Aid Administration Services NV (στο εξής: MAAS) υπέβαλε προσφορά στα πλαίσια του προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 449/96 διαγωνισμού για τη μεταφορά των εμπορευμάτων, για όλες τις παρτίδες φρουτοχυμών, μαρμελάδας φρούτων και αλεύρου μαλακού σίτου οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα I του κανονισμού αυτού και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό 2009/95. Η προσφορά της MAAS αφορούσε τις δαπάνες αναλήψεως και μεταφοράς οι οποίες υπολογίζονταν σε συνολικό ποσό 225 133,53 ECU, ήτοι ενιαίο ποσό ανά τόνο μικτού βάρους 54,47 ECU για το Beiuk-Kesik και 54,86 για το Airum.

16 Εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη παύλα, του κανονισμού 2009/95 και ενόψει των προσφορών που υποβλήθηκαν, έπρεπε να κατακυρώσει τη μεταφορά με βάση την προσφερθείσα τιμή και τα άλλα στοιχεία της προσφοράς που παρείχαν τις καλύτερες εγγυήσεις παραδόσεως, τηρουμένων των προβλεπομένων όρων, η Επιτροπή κατακύρωσε στις 27 Μαρτίου 1996 στη MAAS τη μεταφορά των εμπορευμάτων.

17 Η Επιτροπή ενημέρωσε σχετικά τη MAAS με τηλεαντίγραφο της 28ης Μαρτίου 1996, στο οποίο επισύναψε απόσπασμα των συμβάσεων που συνήψε η Κοινότητα με τις αρχές της Γεωργίας όσον αφορά την τιμολόγηση των εξόδων εκφορτώσεως, σιδηροδρομικής μεταφοράς και των διοικητικών εξόδων. Επί πλέον, γνωστοποίησε στη MAAS, με τηλετύπημα της ιδίας ημέρας, ότι τα δύο τμήματα του φορτίου φρουτοχυμών και μαρμελάδας φρούτων θα βρίσκονταν στη διάθεσή της στις 10 και 20 Απριλίου 1996 στον λιμένα της Ραβένας. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι θα ειδοποιούσε τη MAAS μόλις θα πληροφορούνταν τον λιμένα φορτώσεως των αλεύρων και αφού θα είχαν πραγματοποιηθεί από την Inspection Services International (στο εξής: ISI) οι προβλεπόμενοι έλεγχοι.

18 Επειδή η Trento Frutta αδυνατούσε να παραδώσει τους φρουτοχυμούς και τις μαρμελάδες φρούτων κατά τις ορισθείσες ημερομηνίες, η Επιτροπή, με τηλεαντίγραφο της 1ης Απριλίου 1996, δέχθηκε την αίτηση της MAAS να αναβληθεί η φόρτωση των δύο τμημάτων του φορτίου και να μετατεθούν ισόχρονα οι ημερομηνίες κατά τις οποίες έπρεπε να φθάσουν σ' έναν από τους δύο λιμένες της Γεωργίας.

19 Με τηλεαντίγραφο της 3ης Απριλίου 1996, το οποίο διαβιβάστηκε στη MAAS στις 16 Απριλίου 1996, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν έχει καμιά αντίρρηση όσον αφορά τη συσκευασία των προϊόντων που πρότεινε η Trento Frutta, εφόσον οι παλέτες είναι σύμφωνες με τις προδιαγραφές του παραρτήματος Ι του κανονισμού 228/96.

20 Η Επιτροπή ενημέρωσε τη MAAS, με τηλεαντίγραφο της 12ης Απριλίου 1996, ότι είχε κατακυρώσει την προμήθεια αλεύρου στην Grandi Molini Italiani και ότι ο λιμένας φορτώσεως θα ήταν η Τεργέστη. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι τα έξοδα μεταφοράς θα καταβάλλονταν με βάση την τιμή ανά τόνο μικτού βάρους που ορίζεται στην πρόταση που είχε υποβάλει η MAAS.

21 Με τηλεαντίγραφο της 29ης Απριλίου 1996, η Trento Frutta, επιβεβαιώνοντας τηλεαντίγραφο της 15ης Μαρτίου 1996, γνωστοποίησε στη MAAS ότι τα προϊόντα της δεν μπορούσαν να φορτωθούν σε περισσότερα από δύο επίπεδα. Με τηλεαντίγραφο της ίδιας ημέρας, η MAAS της απάντησε ότι αναλάμβανε κάθε ευθύνη για τη φόρτωση σε τρία επίπεδα των παλετών με φρουτοχυμούς και μαρμελάδες. Την επομένη, η Επιτροπή επισήμανε στη MAAS ότι ουδέποτε είχε συναινέσει στη φόρτωση αυτή σε τρία επίπεδα και ότι αν ληφθεί οποιαδήποτε τέτοια απόφαση ο μεταφορέας θα φέρει τους κινδύνους και τα έξοδα.

22 Με τηλεαντίγραφο της 2ας Μαΐου 1996 προς την Επιτροπή, η MAAS επισήμανε ότι, αντιθέτως προς τις υποδείξεις του προμηθευτή, δεν θεωρούσε εφικτή τη φόρτωση των εμπορευμάτων σε δύο επίπεδα παλετών. Ο μεταφορέας θεωρούσε επίσης αναγκαίο να χρησιμοποιήσει και τρίτο πλοίο. Η Επιτροπή απάντησε ότι το πρόβλημα αυτό έπρεπε να λυθεί μεταξύ της MAAS και της Trento Frutta, δοθέντος ότι η δεύτερη ήταν υπεύθυνη για όλα τα πρόσθετα έξοδα που θα δημιουργούνταν από ανακριβή πληροφοριακά στοιχεία. Στις 6 Μαΐου 1996, η Επιτροπή έγραψε στη MAAS και στην Trento Frutta:

«Με βάση την έκθεση της ISI, η Επιτροπή καταλήγει ότι οι φρουτοχυμοί, αντικείμενο της προμήθειας και της μεταφοράς, δεν μπορούν να τοποθετηθούν ο ένας πάνω στον άλλο σε δύο ορόφους.

Κατά συνέπεια, σας παρακαλούμε να λάβετε όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να πραγματοποιηθεί η μεταφορά υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες, δηλαδή χωρίς να γίνει τέτοια στοίβαξη.

Η Επιτροπή θα αναλάβει προσωρινά τα τυχόν αναγκαία έξοδα που θα προκύψουν, χωρίς να προδικάζεται ο προσδιορισμός των ευθυνών και η τελική χρηματοδότηση των συμπληρωματικών αυτών προμηθειών».

23 Με τηλεαντίγραφο της 20ής Μαΐου 1996, η MAAS γνωστοποίησε κατόπιν στην Επιτροπή ότι λόγω ακατάλληλης συσκευασίας το εμπόρευμα είχε υποστεί ζημίες.

24 Όταν τα εμπορεύματα εγκατέλειψαν το έδαφος της Κοινότητας, η Επιτροπή χορήγησε στη MAAS προκαταβολή ίση προς το 90 %, ήτοι ποσό περίπου 7 500 000 BFR, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού 2009/95.

25 Με έγγραφο της 5ης Ιουνίου 1996, η MAAS ζήτησε από την Επιτροπή να προβεί στην τελική εκκαθάριση με βάση το μεικτό βάρος που μεταφέρθηκε με πλοίο, στο οποίο έπρεπε, κατά τη MAAS, να προστεθούν το αντάλλαγμα υπεραναμονής στον λιμένα φορτώσεως και τα πρόσθετα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε λόγω της ναυλώσεως του τρίτου πλοίου.

26 Με τηλεαντίγραφο της 12ης Ιουνίου 1996, η Επιτροπή της επισήμανε ότι, αντιθέτως προς τις εντολές της, είχε αποθηκεύσει σε δύο ορόφους μέρος του εμπορεύματος των βαγονιών, χωρίς μάλιστα να λάβει, επιπλέον, τα αναγκαία μέτρα προφυλάξεως. Η Επιτροπή επισήμανε ότι προκλήθηκαν σοβαρές ζημίες και διατύπωσε ευρύτατες επιφυλάξεις ως προς τις χρηματοοικονομικές συνέπειες που θα προέκυπταν, εν αναμονή της εκτιμήσεως του ακριβούς ύψους των αβαριών. Τέλος, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι δεν θα επαρκούσαν τα δύο πλοία και ότι θα ήταν αναγκαίο ένα τρίτο πλοίο, έστω και αν το εμπόρευμα μπορούσε να φορτωθεί σε δύο επίπεδα.

27 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ενημέρωσε τη MAAS, με έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 1996, ότι θα της κατέβαλλε μόνον 191 970 BFR από το υπόλοιπο 10 % που κανονικά έπρεπε ακόμη να εισπράξει, ύψους 836 328 BFR.

28 Πρώτον, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορούσε να αναλάβει τα έξοδα ναυλώσεως του τρίτου πλοίου, επειδή η Trento Frutta είχε ενημερώσει τη MAAS ότι το ανώτατο όριο φορτώσεως ήταν τα δύο επίπεδα και ότι, υπ' αυτές τις συνθήκες, η ναύλωση τρίτου πλοίου ήταν εν πάση περιπτώσει αναγκαία.

29 Δεύτερον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 2009/95, έπρεπε να της αποδοθεί η αξία των ποσοτήτων που έλειπαν ή καταστράφηκαν. Ωστόσο, για να αποφευχθεί κάθε αμφισβήτηση ως προς την κατανομή των ευθυνών μεταξύ παραγωγού και μεταφορέα, ενόψει των ισχυρισμών της MAAS για ελαττωματική συσκευασία των εμπορευμάτων, η Επιτροπή καθόρισε τις καταστραφείσες ποσότητες που διαπιστώθηκαν μόνον ως προς τους φρουτοχυμούς και τους συμπυκνωμένους φρουτοχυμούς που είχαν φορτωθεί σε δύο ορόφους στα βαγόνια, διότι προέκυψε ότι δεν ενδείκνυτο αυτή η τοποθέτηση των παλετών η μια πάνω στην άλλη.

30 Τέλος, και τρίτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι είχε υπολογίσει τις ποινές λόγω καθυστερήσεως της φορτώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 449/96, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τις δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν, όπως το ότι δεν υπήρχε διαθέσιμη αποβάθρα ελλιμενισμού. Εξάλλου, η Επιτροπή πίστωσε στη MAAS τις ποινές που όφειλε ο παραγωγός δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο β', τελευταία παύλα, του κανονισμού 2009/95, επειδή δεν τηρήθηκε το ποσοστό φορτώσεως.

Δικαστική διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

31 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Νοεμβρίου 1996, η MAAS άσκησε την παρούσα αγωγή βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ.

32 Ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την επίδικη απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 και, επομένως, να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα εδικαιούτο, κατά την εκκαθάριση, ποσό 836 328 BFR και ότι εδικαιούτο την απόδοση των δαπανών ναυλώσεως του τρίτου πλοίου μέχρι το ποσό των 41 000 δολαρίων ΗΠΑ (US$)·

— να υποχρεώσει, κατά συνέπεια, την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό 644 385 BFR (ήτοι 836 328 BFR μείον το ποσό των 191 970 BFR που ήδη εγκρίθηκε με την επίδικη απόφαση) και ποσό 41 000 US$ πλέον τόκων με το τρέχον νόμιμο επιτόκιο στο Βέλγιο, ήτοι 7 % ετησίως, από 1ης Σεπτεμβρίου 1996·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

33 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού της αγωγής

34 Δυνάμει του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Πρωτοδικείο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί προσφυγής ή όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη. Στην προκειμένη περίπτωση, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τη δικογραφία και κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος συνεχίσεως της διαδικασίας.

Ως προς τη φύση του ενδίκου βοηθήματος

35 Μολονότι ασκήθηκε βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης, η προσφυγή συνιστά, στην πραγματικότητα, αγωγή εκτελέσεως συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ MAAS και της Επιτροπής με σκοπό την πραγματοποίηση της επίδικης μεταφοράς.

36 Από το ιστορικό της υποθέσεως προκύπτει ότι η MAAS, υποβάλλοντας προσφορά στα πλαίσια του προκηρυχθέντος με τον κανονισμό 449/96 διαγωνισμού για τη μεταφορά των εμπορευμάτων, δήλωσε ότι έλαβε γνώση όλων των διατάξεων των κανονισμών 2009/95 και 449/96 και ανέλαβε ρητά την υποχρέωση να τηρήσει τους προβλεπομένους από τις διατάξεις αυτές όρους.

37 Έχοντας υπόψη τους όρους αυτούς, η MAAS υπέβαλε προσφορά για τη μεταφορά, με κατάλληλα μέσα, όλων των παρτίδων εμπορευμάτων που προέβλεπε ο κανονισμός 449/96 μέχρι τον τελικό προορισμό τους και εντός των οριζομένων στο παράρτημα I του κανονισμού αυτού προθεσμιών, έναντι ενιαίας τιμής ανά τόνο μικτού βάρους ανερχομένης σε 54,47 και 54,86 ECU αντιστοίχως, ήτοι έναντι συνολικού τιμήματος 225 133, 53 ECU. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 449/96, η MAAS ανέλαβε επίσης την υποχρέωση να ενημερωθεί από τους παρασκευαστές των προϊόντων για τις τεχνικές λεπτομέρειες των υλικών που χρησιμοποιούνται για τη συσκευασία των προϊόντων και για τις δυνατότητες στοίβασης, κυρίως τοποθέτησης της μιας συσκευασίας πάνω στην άλλη. Τέλος, στη στήλη «Παρατηρήσεις» του παραρτήματος I της προσφοράς της ανέφερε ότι θα έστελνε αμέσως εμπειρογνώμονες στο Πότι, Βατούμ, Airum και Beiuk-Kesik, ώστε να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για την ασφαλή παράδοση των εμπορευμάτων.

38 Εξάλλου, κατακυρώνοντας στη MAAS τη μεταφορά των εμπορευμάτων με βάση την προσφερθείσα από την επιχείρηση τιμή και τα άλλα στοιχεία της προσφοράς της, τα οποία εγγυώνταν, κατά τη γνώμη της ίδιας της Επιτροπής, κατά τον καλύτερο τρόπο την παράδοση, τηρουμένων των προβλεπομένων όρων, η Επιτροπή δέχθηκε το προταθέν τίμημα και κατέστησε αμετάκλητες τις άλλες υποχρεώσεις του μεταφορέα.

39 Επομένως, με την προσφορά της MAAS και την αποδοχή της από την Επιτροπή, οι σχετικές διατάξεις των κανονισμών 2009/95 και 449/96 καθώς και η προσφερθείσα από τη MAAS τιμή κατέστησαν ρήτρες συμβάσεως μεταφοράς δεσμεύουσες τα δύο διάδικα μέρη της παρούσας δίκης.

40 Επομένως, ζητώντας την καταβολή, από την Επιτροπή, ολοκλήρου του τιμήματος της μεταφοράς και την απόδοση των πρόσθετων δαπανών που προκλήθηκαν από τη ναύλωση του τρίτου πλοίου, η MAAS ζητεί στην πραγματικότητα από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το καθού κοινοτικό όργανο να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από αυτή τη σύμβαση μεταφοράς. Από την πλευρά της, η Επιτροπή, προς στήριξη του αιτήματός της περί απορρίψεως της προσφυγής, επικαλείται την κακή εκπλήρωση από τη MAAS των υποχρεώσεων που ανέλαβε δυνάμει αυτής της συμβάσεως. Κατά το μέτρο αυτό, τα δύο μέρη τοποθετούν τη δίκη στο επίκεντρο των συμβατικών σχέσεων που τα συνδέουν.

41 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, με απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 1993, Cebag κατά Επιτροπής, C-142/91 (Συλλογή 1993, σ. I-553, σκέψη 11), το Δικαστήριο αποφάνθηκε, σε υπόθεση ανάλογη με την προκειμένη, ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3972/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας (ΕΕ L 370, σ. 1), η βοήθεια αυτή χορηγείται βάσει συμβατικών αναλήψεων υποχρεώσεων.

42 Το Δικαστήριο επισήμανε ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του προαναφερθέντος κανονισμού, η Επιτροπή αποφασίζει όσον αφορά τους όρους χορηγήσεως της βοήθειας και, ιδίως, τις γενικές ρήτρες που ισχύουν για τους δικαιούχους, την έναρξη των διαδικασιών συγκεντρώσεως και προμήθειας των προϊόντων και τη σύναψη των σχετικών συμβάσεων.

43 Το Δικαστήριο έκρινε (σκέψη 12 της αποφάσεως) ότι τα αντίστοιχα δικαιώματα και υποχρεώσεις της Επιτροπής και των αναδόχων στο πλαίσιο των προμηθειών αυτών δεν είχαν πλήρως καθοριστεί από τους κοινοτικούς κανονισμούς, διότι ένα ουσιώδες στοιχείο της προμήθειας, δηλαδή το τίμημα, εξηρτάτο, όπως στην προκειμένη περίπτωση, από την προσφορά των διαγωνιζομένων και από την αποδοχή του από την Επιτροπή, όπως προέκυπτε από τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2200/87 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1987, για τις γενικές διατάξεις της συγκεντρώσεως στην Κοινότητα των προϊόντων που χορηγούνται ως κοινοτική επισιτιστική βοήθεια (ΕΕ L 204, σ. 1). Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο έκρινε (σκέψη 13) ότι οι εν λόγω παραδόσεις πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συμβάσεων.

44 Επομένως, από τα ανωτέρω συνάγεται σαφώς ότι η ασκηθείσα από την MAAS αγωγή για την πληρωμή του τιμήματος της μεταφοράς συνιστά αγωγή εκτελέσεως συμβάσεως δεσμεύουσας τα δύο διάδικα μέρη.

Ως προς την αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου

45 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί μεταγενέστερα, και του άρθρου 181 της Συνθήκης, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να αποφαίνεται σε πρώτο βαθμό επί διαφορών συμβατικής φύσεως, οι οποίες έρχονται ενώπιόν του, όπως εν προκειμένω, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, παρά μόνο δυνάμει ρήτρας διαιτησίας υπό την έννοια του άρθρου 181 της Συνθήκης. Στην προκειμένη όμως περίπτωση δεν υπάρχει τέτοια ρήτρα διαιτησίας.

46 Το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να δεχθεί ότι η ενώπιόν του προσφυγή μπορεί να θεωρηθεί, εν προκειμένω, ως έκφραση της βουλήσεως των μερών να του απονείμουν αρμοδιότητα για την επίλυση συμβατικής διαφοράς, δοθέντος ότι η MAAS, αντιθέτως, άσκησε την αγωγή της βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης.

47 Ελλείψει ρήτρας διαιτησίας, το Πρωτοδικείο, επιληφθέν προσφυγής ακυρώσεως, δεν μπορεί να αποφανθεί στην πραγματικότητα επί αγωγής εκτελέσεως συμβάσεως συναφθείσας από την Κοινότητα. Διαφορετικά, θα επεξέτεινε τη δικαιοδοσία του πέραν των διαφορών των οποίων την εκδίκαση του απονέμει περιοριστικά το άρθρο 183 της Συνθήκης, το οποίο αναθέτει στα εθνικά δικαστήρια την κοινού δικαίου αρμοδιότητα να επιλαμβάνονται διαφορών στις οποίες η Κοινότητα είναι διάδικος (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαΐου 1987, Rau κ.λπ., 133/85, 134/85, 135/85 και 136/86, Συλλογή 1987, σ. 2289, σκέψη 10).

48 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της παρούσας αγωγής εκτελέσεως της συμβάσεως και ότι, επομένως, η αγωγή αυτή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Ως προς τη φύση της προσβαλλομένης πράξεως

49 Εν πάση περιπτώσει, η πράξη με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να καταβάλει στη MAAS ολόκληρο το ζητούμενο τίμημα της μεταφοράς δεν μπορεί να διαχωριστεί από την υποχρέωση της Επιτροπής να καταβάλει στον μεταφορέα το τίμημα που συνιστά την αντιπαροχή της πραγματοποιηθείσας μεταφοράς.

50 Επομένως, έναντι του αναδόχου, η επίδικη άρνηση πληρωμής δεν περιλαμβάνεται στις προβλεπόμενες από το άρθρο 189 της Συνθήκης μονομερείς αποφάσεις, τις οποίες η Επιτροπή καλείται να λαμβάνει υπό τους όρους που προβλέπει η ίδια η Συνθήκη.

51 Επομένως, αυτή η άρνηση δεν μπορεί να συνιστά, για τον ανάδοχο, πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης. Επομένως, η παρούσα προσφυγή, ως στρεφομένη κατά της αρνήσεως αυτής, είναι εν πάση περιπτώσει προδήλως απαράδεκτη.

52 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η καθής είχε ζητήσει την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί η πρώτη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 3 Οκτωβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf